

חכמה שהיא י' של קסם והוא רחוק שקדם הוא מסמ' ומלמה כמס' : ראשית ודאי - ר"ל חכמה שנקראת ראשית כמס' ראשית חכמה והוא קדם ישראל שישלם עליו במחשבה : ואינון שבע בו' - ר"ל שכולם מחזקין מברכה כידוע : בשחרית בו' - וכן תנ"ס שח"ס כללם דלהון ובערבים בו' - וכן נה"ס שיסוד ומל' כללם דילהון

כידוע סוד ערבים כידוע : ודא איהו שמע בו' - ר"ל שמע בו' הן חכמה חכין ה"ס תנ"ס ל"ה - אחד הוא יסוד ומל' ל"ה יסוד ד' מל' כידוע : סגן סאליו בעשרה בו' - ר"ל מל' סלקא ככל פ"ס וכן עשרה יינונין כמס' נחיקון שאליו חכו מליו כמס' די המגזם חבן די לא בידק :

תיקון יג - תמן אשרי - ר"ל ינון
הראשון מן עשרה הינונים הנ"ל נחיקון הקודם והוא האוסיות הנשאלים קן בת נחיקון הקודם ואשרי הוא כתר כמס' והוא מניד מלשית אחרית בת אשרי : ודא איהו אשרי בו' - מפרש לקמן אשר לא הלך בו' זכי לאחדנן ככתבא בו' : ואיהו אה"ה אשר אה"ה - שג' שמות הללו נכתב שכלול כח"כ בג' רישין כידוע והוא רחוק שאשר הוא נכתב : רישא בו' - ר"ל רישא אוסיות אשרי ואמר רישא לכל רישין - שח"כ ג"כ נקראו רישין וראא רישא להס : ראשך בו' - ר"ל לשון אשרי כג"ל - ודלת ראשך כי' - דלמאסלת מהאי רישא ופס סליקא ח"ס וזכי משבחין לבת בו' - ור"ל זהו בראשית בת אשרי כג"ל : מאן זכי בו' - חזיר למעלה ודא איכו אשרי האיש ואמר מאן זכי למעלה נהאי אשרי : דאיהו עצמה בישא מסמ' דע"ה מור"ר - ר"ל פנה לשון פן הדעה מסמ' דרע פנה רשעים וזכי פנה בישא כי המייען לרע מרחלו לו שכולא מוב ומוליו ברע וכן הוא פ"ה מור"ר נחמד למחלה כמס' חלק משמן פסח ואחריתא בו' : כנדה במושבה - ר"ל זהו לשון ונמושכ מושב הזכ ונדה כמס' מורס כמו דיה

הוא : ודא איהו רזא בו' - ר"ל כי כנר רק ואשך ר"ל נשילך לא חשפה כלה : אחזי ליה בו' - ר"ל כלה לשון זקה : כד רחיקין לשכינתא וישראל בו' - ר"ל אז נעשים השכינה כלה שינא חתן נשילה כמס' : ודוחקא דגלותא - כמס' צוהר כמדכר (כנ"י ב')

עתידין למהוי בגלותא (כנ"א') בין ערב רב דאינון קוצים - ודא איהו רזא (ימיה מו) כי אעשה כלה בכל וגו' אשר הדחתך שמה ואותך לא אעשה כלה - אחזי ליה אנרא דכלה (כ"ל דשכינתא) ואיהו לבת אש בין הקוצים דאינון חייביא כד רחיקין לשכינתא וישראל אנרא דלהון כלה - נפקא שכינתא כלה מבינייהו וייתי חתן בנינה ודא איהו אנרא דכלה דוחקא - ויפרוק לון מן גלותא בנינה - ודוחקא דגלותא דערב רב לישראל מסוד לון פורקנא - ורפיון דילהון מעכב לון לישראל פורקנא - בנין דא אחזי ליה למשה בלבת אש מהוך הסנה מנו כובין - כד אתקריב תמן למהוי עובדא דא - א"ל הקב"ה (שמות נ) אל תקרב הלום של נעליך הכא רכו דאתפשט מן גופא דיליה - דאיהו נעל לגבי גופא אחרא דאתלבש כד אתקריב - ואית מאן דיימא דאיהו אתתיה וכלא קשום דא ודא - וכן אחזי ליה דבי מקדשא דאיהו בנינא דבר נש דעתיד לאתחברא ויתבני זמנא אחרא על ירא דקב"ה דה"ד (דברים לג) מעונה אלהי קדם - וכתוב (שמות סו) מקדש ה' כוננו ירך (מניג) גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון - בנין דאתמר בו (זכיה נ) ואני אהיה לה נאם ה' חיסת אש סביב אתמר בבי מקדשא בתה ירושלים ה' ואתמר התם לגבי אדם ויבן י"י אלקים את הצלע אשר לקח מן האדם דא הכמה - ויביאה אל האדם דא עמדתא דאכצעיתא דרגא דמשה והאי צלע איהו דאי בלת משה - ועלה אתמר וירא אליו מלאך י"י בלבת אש - דאיהו בת יהודה דמנה נפיק נהורא דאורייתא כגוונא דא אתמר (שמות נ) ותפתח ותראהו את הילד - ותראהו דא שכינתא דהוה בכי בנינה מיד ותחמול עליו - ודא הוא (ימיה לג) בבכי יבאו ובתהנונים אובילים - בתהנונים ודאי לקיימא (ישעיה נד) וברחמים גדולים אקבצך - בהאי זמנא כל חיון יתערון בקלא - ועופין סצפצפין בשיר לקבלא ברתא בחדה כגוונא - לקבלא קרושין מהותן -

ד' רנ"ס שכלה בדגש סוד הכ' הוא זקה וכתבה הוא זקה לן דחיק גורם דחיק שחא דגש זקה ח"ס כי חשפה כלה ר"ל כנר פשיטי את הפלה רק שחא מעכב שאיני רוצה לדחוק אשך ביוהר וזכו ואשך לא בו' : וכולא קשום בו' - ר"ל שחלשנו כגופא אחרא מסמ' ואזרחנו נשכינה וכל זה רמז ליה שפ"י גופא עונדא דכ"ל וכן אשה עונדא דכ"ל חן יכולת למקן השכינה וכן כה"מ שחזנה פ"י ב"ל חן לו קיום ח"ס וכן אחזי בו' : הה"ד גדול יהיה בו' - ר"ל הבית האחרון הוא שינא לעמיד : בגין בו' - ר"ל נשילי שיהיה מעשה ה' : אהמר בבי מקדשא בו' ואתמר בו' - ר"ל כמקדש הוא אשה הג"ל והוא אשה דמשה ואשה כגופא של משה חן לה קיום שחא מקדש ראשון חבל אשה הבית דנפקא מבין כונן השכינה הוא מקדש שני שיהיה לעמיד כמס' ואני אהיה בו' מומת אש והוא כלבת אש היא יסיה לה קיום לן זכי לו של נעליך : דאיהו בת בו' - ר"ל משה נביא של ליה ו"ק והיא בת יחידה והיא בת של כלבת שאל ל"כ ל"כ מנינות חכמה כמס' לעיל ויבן בו' מן האדם דא חכמה : דמנה נפיק בו' - ר"ל אש הוא כהורא דאורייתא : כגוונא דא אהמר ותפתח - חוזר למעלה נחיקון הקודם ומפתח ומראהו בו' ומאי ליה בת עין בו' כלבת בו' ופירש כאן כלבת בת לב ועכשיו חוזר לענינו הראשון : בההוא זמנא כל בו' - כמס' לעיל שיר חלכ בו' : ועופין בו' - שכן לפירש הג"ל : דאינון קדוש בו' - של נדה יולד אור שסם אוסנים וחיות שכן חיון ועופין הג"ל : ולית קדושה בו' - ר"ל

דאינון (סס ו) קדוש קדוש קדוש וכו' ולית קדושה פחות מעשרה - וקדושין אינון מסמרא דחכמה דאיהו י' (ימיה נ) קדש ישראל ל"י ראשית תבואתה ראשית ודאי - ומתברכין בו' ברכאן מסמרא דאימא עלאה דאיהו ברכה ועלה אתמר (יחזקאל מד) להניח ברכה אל ביתך - וישבע ברכאן אינון בשחרית בו' לפניה וא' לאחריה ובערבית בו' לפניה בו' לאחריה ואינון שבע ספירן דכלילין בתתן וכלה ודא איהו שמע ישראל וגו' - הא הכא קדושה וברכה ויחוד - בההיא זמנא אתער דוד בכנור דאיהו כגון טאליו כעשרה מיני נגונים - קדמאה באשרי דא (בראשית) :

תקנה תליסר

בראשית תמן אשרי ודא איהו אשרי האיש ודא אק"ק אשר אק"ק רישא לכל רישין ועלה אתמר (פיר ז) ראשך עליך ככרמל ודא תפילין דרישא חלת ראשך כארגמן דא תפילין דיד - וביה משבחין לבת בהאי אשרי - הה"ד (חלפיה ל) באשרי כי אשרוני בנות - מאן זכי לאעלא חמן - (הלויס ח') אשר לא חלך בעצת רשעים דאיהו עצמה בישא מסמרא דעץ הדעת טוב ורע - ובהך חמאים (ע"ב) לא עמד מאן דרך חמאים ההיא דאתמר בה (מפלי י) כן דרך אשה מנאפת אכלה וסרתה פיה וגו' - ובמשכב לצים לא ישב מאן לצים דא ליליתא אמן דערב רב דאיהו מסמאה כנדה במושבה - וכן ערב רב מסמאין במושבה לצדיקא ריתבן

דוה ט' : ומאן דאתרבק כו' . מע' סמא דס' כי אס בחורה ט'
והס כען ט' : ראייה בתרא ורישא דאורייתא . ר"ל ז"ס כי אס
בחורה ט' וכו' רישא לאורייתא סמא דסמא דסמא דסמא דסמא
ה' מחכמה שס מחכמה דס : וה' כעין כו' . לא כלוחו הען שסמ
(כ ב')

דיתבין בינייהו בנדה . ומאן דאתרבק בהאי אשרי
דאיהו בתרא ורישא דאורייתא אתמר ביה (סהלס
א) והיה כעין שתול על פלגי סים . ודא עין חיים
דאתמר ביה ועלהו לא יבול . והאי תקונא קרמא .
תניינא בשיר דא חכמה . שר י' ותלת יודין
אינון י' י' ו' ואינון רישא וסיפא ואמצעיתא
דא י' . ואינון רסיון בשמא סתים דאיהו
יוד קי ואו קי . באלין תלת שבה דוד מלכא
לברתא דמלכ' הה"ד (סס קה) שיר למעלות . י'
מעלות אינון דאי (*אינון) תלתין דרגין דבהון ברתא
סלקא לגבי אבא . בחמש ניסין דכנור דאינון
חמש אזכרות דארכיר חמש ויסנין י' בהאי מזור .
חד עורי מעס י' . ב' י' שומד . ג' י' צלך . ד'
י' ישמך מכל רע . ה' י' ישמך צאתך ובוואך .
ובהון מלכא אמר (כ"א אתי מלכא) — לגבי כלה
(יסעיה') צהלי קולך בת גלים . בת עשרה גלגלים
דסליק בהון יוד קא ואו קא בעשרה מיני נגונין .
ובארבע חיון דסליק (כ"א דאינון) יקרא בשיר פשוט
כפול משולש מרובע דאיהו יקרא דקולו סלקא כגלי
ימא . וגלי ימא דלעילא אינון עשרה גלגלין ועלייהו
אתמר (שיר ה) ידיו גלילי זהב מסולאים בתרשיש
בתרין דרועין דברתא ובהון שית פרקין . ואינון
שית דרגין דכרסא שש מעלות לכסא וכד סליק
ו' בהון יתערון לגביה לקבלא ליה שרפים בגדפיהו
הה"ד (יסעיה') שרפים עומדים ממעל לו שש
כנפים וגו' ומאן דסליק על גרפיהו ופרה בהון
איהו ו' . כליל שית תיבין דחורא שמע ישראל
ובגיניה אתמר (קהל י) כי עוף השמים וגו' . וכד
סלקא ברתא סלקא בתרין דרועין דאינון חסד
וגבורה דבהון שית פרקין דאיהו ו' ורוא דמלה
(שיר ז) ששאלו תחת לראשי ויסינו' תחבקני . כד
סלקא האי (כ"א בהאי כ"ע) שיר סלקא בשית
תיבין דאינון שמע ישראל וגו' וכד נחתא נחתא
בשית דאינון בשכמל' . ונגונא כד סליק סליק
בשית וכד סליק סליק בשית ועלייהו אתמר (סס
ה) שוקיו עמודי שש . ועשרה גלגלין אינון י'
דאינון לקבל עשר אצבעאן דבטשין בנגונא חמש
בחמש . ואינון ה' ה' דסלקין ביה בשית דרגין דאיהו
ו' ביה סלקין ונחתין ואיהו כנוונא דסלס דאתמר
ביה (רשעים כח) והנה סלס מצב ארצה וגו' והנה
מלאכי אלקים עולים ויורדים בו וכלא יקוק יוד
קא ואו קא . יד (שמואל א') יס' ודוד סנגן ביד .
(*ו' איהו גופא . נדפוי ה' ה' . רישא דיליה י') .
ביה סליק קלא דנגונא . ועוד ו' איהו סגרתא .
ה' ה' (שמות כס) שלשה קני סגורה מצדה האחת
וגו' . ו' סגורה באמצע . נר על רישיה . י' כד
שריא באת ו' אתעביר ו' . ורוא דמלה (נמדנר ח)
יאירו שבעת הגרות לקבל סגרתא דאיהו ו' ושית
קני סגרתא דאינון ה' ה' שית וויין ורוא דמלה
(זכריה ד) שבעה ושבעה סוצקות . עד דסלקין
ליד

למעלה פ"ה פו"ר ח"ס ודל כ' : על
פלגי סים . ר"ל כמ"ס בתנ"ח שג' רשין
בכור בסוד אלף יו"י שני יודין מים עליונים
מים תחתונים וכו' בלמנע וואל נקרא
ען החיים כידוע שחול כחור כ' יודין
מים עליונים מים תחתונים שהם נקראים
פלגי מים כידוע : ועלהו לא יבול .
ר"ל שאין גורע : שר י' . לוחיות שיר
וכן לוחיות אשר שנכתב רק שס אלף שאלף
הוא בכתב וכלן י' שחכמה הוא י' של
הסס : ותלת יודין כו' . מנאר ששיר
הוא בחכמה שנאמר שיר למעלות כמ"ס :
בשמא סתים כו' . שמיילי אלסין נקרא
שמה מפרש כידוע שהוא למסס כ"ח וזה
כ"ל רשומא הסמאות כמ"ס : ל' מעלות
אינון דאי . ר"ל כמ"ס והמלכות יקניס
כ"ל מעלות : אינון תלתין דרגין דבהון
כו' . ר"ל ג' מדרגות (סלקא ז"א ווא"א)
וכ"ל כלול מעשר : (סלקא לגבי אבא .
דחמש לתניינא כמ"ס בחכמה יכנה
כ"ס כמ"ס) : בחמש ניסין דכנור .
עכשיו מפרש הכל האיד סלקא כל
זה בשיר של כמ"ס ואתמר בחמש ניסין
וסלקא בשית דרגין דניגונא כמ"ס לקמן
וכל דרגא הוא כ"ח ניסין וכן תלסין
דרגין : דאינון חמש אזכרות כו' .
דעון הוא בסוד הוי"ה כמ"ס לקמן לקבל
עשר אלכעאן כו' : צהלי קולך בת
גלים . ר"ל בת גלים מל' כמ"ס וזה
נקרא פד"א כמ"ס לקמן דסליק כד : בת
עשרה גלגלים . ר"ל גלגלים הס
סמיות של חכמה שגלגל הוא י' ושס הוא
עשר גלגלים פ"ס של חכמה שסס פ"ס כלי
מס כידוע וכן עשרה גלגלים שססא
מס' דחכמה : דסליק יקרא בשיר
כו' . כמ"ס דהקדמה שפער גלגלים הן
מיילי דלסין וד' חיון הס ד' לוחיות
הי"ס פ"ס : בשיר פשוט כו' . מפרש
האיד הוא כנוור ואתמר שיר פשוט כו'
דהיגון הוא מורכב מה' ניסין שכתב
ואס הוא מל' ניסין נקרא שיר פשוט
שפחות מל' ניסין ח"א ומל' ניסין נקרא
שיר כפול ומל' משולש ומל' מרובע והן
ג"כ עולין לעשר : דקולו סלקא כגלי
ימא . ר"ל כמו שהגלין מנביהן והולכין
ק אלו מוסיפין והולכין כמ"ס אפיס שסס
ועייל שסס דעיתוי כלודא דמא ור"ל
ז"ס קולך גם גלים : וגלי ימא דלעילא
כו' . ר"ל והוא נגד שיר פשוט כו' שפולה
לעשר כמ"ס : ידיו גלילי כו' . ר"ל
לשון גלגלים כמ"ס : בתרין דרועין

ושנע' ח'ם שלמה קי מטורח מזה' הא' ושלם' כו' . שי' בלמע' וכו' הסין מ' האדדים כמו בשוף השמים דלעיל ב' נדפו' מזדדים : וסלקא ד' באות ו' . ונכלל' ג'כ' מ' שית' חיבין דבשכמ'לו : ולבתר סליק כו' . ר'ל ונכללין במי'ם מששים וזהו שיר דסליק ליו' בלח' ו' כלל : ואינון אתוון כו' . עכש'ה .

וע'ה כ' שכן ס'ל' לוחיות דקאמר גנמ' ככל לבנך כו' שמספר קסן נ' ששים : ריוח בין הדבקים . שכן ו'ק דו'ל' שדבוקים בלחמ'יים ונח'ן ריוח זה הנסירה להזדווג בפנים : ושלמה עלייהו כו' . על ששים הדבקות שכן דכורין אמר ששים כו' מנבוכי ישראל דלעיל' עד'ל' שנמרון מסה' ח'ם ואינון כו' : ולקבל'יהו כו' . ר'ל כן נוקבין לקבל ששים דמרון : בתיק' כו' . כלל : סליקין כו' . ז'ל' נהיטך סליקין ו'ה' ונחמין י'ה' וכן הוא לקמן בסוף התיקונים נחיקון ב' : דא סליק כו' . ר'ל שאלמר ודמות פיהם ר'ל של כלם כמס'ל : לארבעתם דא יק'ק והבי שור והבי נשר . ר'ל ד' פנים של כ'ל' כן ד' לוחיות הו'ה' כמס'ל נ' היותם ונכללו עשר לוחיות אחד וכן מלחין דרנין כ'ל' : כחוש השני כו' . ר'ל שיר דילה : מה הקב'ה דן כו' . גנמ' הני' לינון ק' חל' מה הקב'ה פתור אף הנשמה טהורה : נשמתא דנה כו' . ח'ם לא ידון רומי בלח' לשלם : דא בינה' ר'ל עלה אמרו הקב'ה : מי כו' . ור'ל לכך נאמר ואל מי כו' כמס'ו : כללו תיקונין בלב .

דנח' דנינה כמס'ל ושם שרי' ה' עילסה כמס'ל : ה' איהו מסש' הבל . ר'ל לחח קליל' שאין בה חלל' הכל כידוע וקול' לוחיות הלכ' ה' לב : דא ו' . עכ' מלת' הראשונים : חמש כנפי ריאה . כמס' חמש לוחי' אים לריאה וכן ה'ם שמספספין בכן ל' מרעין . דנינה מן הלכ' חלחל' מימינ' חח'ל' וכו' משמאל' ג'ס' סק'ס נוסח' לימינ' כמס' לקמן : דאיהו כלפי' כבר כו' . שאלח'ס מלד' הכדור חס' לש' לוחל'ס : דנשבין על' לבא . שח'ה רוח' אלקיס המרחס' ע'ס' המ'ס דריאה : דה' ה' כו' . למיר'ס מלודנ'ל' שמאל' דכור'ל' מימינ' קל'ל' מלמע' בנק'ה מחסנה' כלל'ל' ד' לוחיות הו'ה' ור'ל ז'ס' כר'י נפשי' ח' . יהו'ה' דינה : ודא דמל'ה ודורע' ה' כו' . ר'ל כקן דמל'ה' ניפנ'ל' למי' נלס' שסמס' מל' : עד' הבקר . י' כידוע' ימינ' : ואמאי' אתקרי' זורע' ה' . ר'ל אמאי' נכלל' ביה כל' השם : דא עד'מ' כו' . ר'ל דעד'ל' כולל' כל' השם כ'ל' וס'ל' לחס'ק'ר' בימינ' כמס'ו' לכן בימינ' נכלל' ג'כ' השם : זורע' תפארתו' . ר'ל זורע' דרוע'ל' ימינ' חס'ל'ר'ו עד'ל' וס'ל' ליפין' משה : ואיהו בוקע' כו' . הוא סיפ'ל' דקד'ל' נוק' כו' לעשות' לו שם עולם' ח'ם למכו' ל'י' ט' : הוא זורע' . ר'ל ז' זרוע' : אברהם כו' . הוא זרוע' : ה' דאברהם . דהיא מימינ' כנס'ל' דלכנס' : ובה' אשתלים' משה . ר'ל ע'ה שם הל' : ודא הוא ודורע' כו' . ר'ל משה שח'ה' בדרנ'ל' דמי' : וכתס'ן רעסין כו' . ר'ל קלין ור'ל שקלין מס' דנכורה : וכתס'ן רעה' כו' . ר'ל חש'ם מס' דחמ'ס

לי'ד דאיהו יקוק יוד קא ואו קא . ודא איהו ודור מנן ביד . י'ד לקבל' י'ד . וסלקא ה' (זעירא) באת ו' ולבתר סליק ו' ב' שית' זמנין עשר עד דסליק לשתי' . ואינון אתוון הדבקות בק"ש דבניייהו אתמר כל המשים ריוח בין הדבקים מצננים לו גיהנם . ושלמה עלייהו אמר (שיר ג) הנה מסתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה ואינון נמרון ערסיה . ולקבל'יהו (שם ו) ששים המה מלכות (כד' א') אליו דכורין ואלין נוקבין . אליו דק"ש דתקין משה דכורין אליו דשלמה נוקבין ואלין בית קבול' לאליו דרנין דשלמה אינון בית קבול' לדרגין דמשה וכד' מתחברין כלא כאחד שלמ'ה' אתהפך' למשה . בתקונין דארבע' אתוון אתקן (נ"ל' אתקשר) שיר . ועלייהו אתמר והנה מלאכי אלקים וגו' סליקין תרין 'ואינון (י'ק' ונתתין תרין ואינון ו'ק) . וכן נלל'ל' יסא (נ"ל' יוסא) סליקין בעשר' ואינון יוד קא ואו קא . וארבע' תיון כד סלקא ברתא בשיר' . נשרא נמיל' י' בפומא ועל' רישא . ו' בנופא ה' ה' בנרפא . אד'ם יוד קא ואו קא רכיב' על' כלא . ודמות פניהם פני אדם דא סליק על' כלא . ופני אריה אל הימין לארבעתם דא יקוק . והבי שור והבי נשר אינון מרכבה לשמא דיקוק . ואדם על' כלא . בוסמא דאיהו סלקא בכל' אליו תקונין איהו משובח לה . הה"ד (שם ד) כחוש השני שפתותיך ומדברך נאוו . הא תרין מיני ננונין דשבח דוד מלכא באשרי' . בשיר .

תליתאה בברכה ודא שבינתא עלאה . ועלה אתמר (מחלים קג) ברקי נפשי את חיים דאתמר בה חמשה תקונין מה הקב"ה זון כל עלמא הכי נשמתא ונה כל גופא . נשמתא רואה ואינה נראית . מה הקב"ה יושב בחדרי חדרים הכי נשמתא יושב' בחדרי חדרים . מה הקב"ה מלא כל העולם (נ"ל' הארץ כבודו) הכי נשמתא מלאה את כל הגוף . מה הקב"ה דן את כל העולם הכי נשמתא דנה את גופא . ודא דנשמתא דאיהו שוה לקב"ה דא בינה ס"י ועלה אתמר (ישעיה מ) ואל ס' הדמוני ואשוה . אל מי דאי . והא אוקס' מארי מתניתין חמשה דברים אלין חמשה ודאי בגין דאינון כסמרא דה' עלאה . ואינון כללו תקונין בלב . כסה דאוקסמ' מארי מתני' . הלב מבין . הלב רואה . הלב שומע הא תלת . ק"ה' איהו מסש' הבל' . ודחא דפומא דסליק בה קלא ואמיר' ודבורא דא ו' . ערקין דלבא אינון כחיילין בתר' מלכהון ודא דמלה (יחזקאל ח) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו . הכי מתנהגן ערקין דלבא לגבי דוחא (כגוונא דעלאין) . הרי לך רוח בלב דנפיק מאון שמאל' דלבא . ואיהו הוה רוח צפונית דבמש' בכנור דרור . ובהאי רוחא הוה במש' בחמש' נימין דכנור דאינון חמש' כנפי ריאה . ובקנה סליק קול ג'לל'בא) . ואיהו אש אוכלה מאודנא ימינא דלבא דאיהו כלפי' כבר ומניה נפיק דבור הה"ד (יחזקאל כג) הלא כה דברי כאש . ואי לאו כנפי ריאה דנשבין על' לבא הוה אוקיד כל גופא . מתשבה בלבא ודא י' דה' ה' אינון אמירא ודבורא . ו' קלא כליל' כלא . רביעאה במזכור ודא הוא דרועא ימינא . הה"ד (מחלים נח) מזכור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו ועלה אתמר (שם ס) הושיעה יסניך . ואיהו בגלותא עם שבינתא ואיהו סמך לה . ודא דמלה (ישעיה נג) ודורע' י' על מי נגלתה וביה אוכאה דפורקנא הה"ד (שם סג) נשבע י' בימינו ובזרוע עזו . ועוד (רומ ג) חי י' שכבי עד הבקר . ואמאי אתקרי' זורע' י' בגין דכף היד ביה י' . (ס"ל י"ד) . חמש' אצבעאן ה' . קנה דמינא דאיהו דרוע' ו' . כתף ביה ה' ודא עמודא דאמצעייתא דאתקשר בימינא לאקמא ביה שבינתא בגלותא . ומשה דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא אתמר ביה (ישעיה סג) כולך לימין משה זרוע תפארתו ואיהו בוקע' מיא דאורייתא לגבי זרע' אברהם דאיהו (ע"ב) ימינא למחוי ליה שם עולם' ואתקשר בה' דאברהם דאיהו חמשה חומשי תורה . ובה' אשתלי' משה וסיר דאשתלי' אתגליא עליה ימינא . ודא הוא (ישעיה נג) וזרוע' י' על מי נגלתה . ה' מ'שאה' בנגון' דאיהו ג'ן' (דחליין) דסליק מניה כמה גנינות עולמין מסמרא דשמאלא . דמתסן רוח צפון הוה נחתא בכנור דוד והוה מנן מאליו הה"ד (מלכים ב' ג) והיה כנגן המנגן וגו' ומתסן רעסין נפקין הה"ד (ליו' ט) ורעם גבורותיו מי יתבונן ומתסן (ישעיה כד) רעה התרעעה הארץ בתרועה

חית א
דנחות הגר'א . (א) ואינון ו'ק' ונחמין מרין ואינון י'ק' : (ב) סלג יודע' ונלל' כל' וגו' ס'ל' אינון חמש' ומימ'ס' מחסנ'ס' ודחמ' כו' : (ג) מלכ' :

י' מהאי אתייהיבת בב' נשמת מה הקב"ה רואה ואינו נראה הכי נשמתא רואה ואינה נראית . מה הקב"ה יושב בחדרי חדרים . מה הקב"ה מלא כל העולם (נ"ל' הארץ כבודו) הכי נשמתא מלאה את כל הגוף . מה הקב"ה דן את כל העולם הכי נשמתא דנה את גופא . ודא דנשמתא דאיהו שוה לקב"ה דא בינה ס"י ועלה אתמר (ישעיה מ) ואל ס' הדמוני ואשוה . אל מי דאי . והא אוקס' מארי מתניתין חמשה דברים אלין חמשה ודאי בגין דאינון כסמרא דה' עלאה . ואינון כללו תקונין בלב . כסה דאוקסמ' מארי מתני' . הלב מבין . הלב רואה . הלב שומע הא תלת . ק"ה' איהו מסש' הבל' . ודחא דפומא דסליק בה קלא ואמיר' ודבורא דא ו' . ערקין דלבא אינון כחיילין בתר' מלכהון ודא דמלה (יחזקאל ח) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו . הכי מתנהגן ערקין דלבא לגבי דוחא (כגוונא דעלאין) . הרי לך רוח בלב דנפיק מאון שמאל' דלבא . ואיהו הוה רוח צפונית דבמש' בכנור דרור . ובהאי רוחא הוה במש' בחמש' נימין דכנור דאינון חמש' כנפי ריאה . ובקנה סליק קול ג'לל'בא) . ואיהו אש אוכלה מאודנא ימינא דלבא דאיהו כלפי' כבר ומניה נפיק דבור הה"ד (יחזקאל כג) הלא כה דברי כאש . ואי לאו כנפי ריאה דנשבין על' לבא הוה אוקיד כל גופא . מתשבה בלבא ודא י' דה' ה' אינון אמירא ודבורא . ו' קלא כליל' כלא . רביעאה במזכור ודא הוא דרועא ימינא . הה"ד (מחלים נח) מזכור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו ועלה אתמר (שם ס) הושיעה יסניך . ואיהו בגלותא עם שבינתא ואיהו סמך לה . ודא דמלה (ישעיה נג) ודורע' י' על מי נגלתה וביה אוכאה דפורקנא הה"ד (שם סג) נשבע י' בימינו ובזרוע עזו . ועוד (רומ ג) חי י' שכבי עד הבקר . ואמאי אתקרי' זורע' י' בגין דכף היד ביה י' . (ס"ל י"ד) . חמש' אצבעאן ה' . קנה דמינא דאיהו דרוע' ו' . כתף ביה ה' ודא עמודא דאמצעייתא דאתקשר בימינא לאקמא ביה שבינתא בגלותא . ומשה דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא אתמר ביה (ישעיה סג) כולך לימין משה זרוע תפארתו ואיהו בוקע' מיא דאורייתא לגבי זרע' אברהם דאיהו (ע"ב) ימינא למחוי ליה שם עולם' ואתקשר בה' דאברהם דאיהו חמשה חומשי תורה . ובה' אשתלי' משה וסיר דאשתלי' אתגליא עליה ימינא . ודא הוא (ישעיה נג) וזרוע' י' על מי נגלתה . ה' מ'שאה' בנגון' דאיהו ג'ן' (דחליין) דסליק מניה כמה גנינות עולמין מסמרא דשמאלא . דמתסן רוח צפון הוה נחתא בכנור דוד והוה מנן מאליו הה"ד (מלכים ב' ג) והיה כנגן המנגן וגו' ומתסן רעסין נפקין הה"ד (ליו' ט) ורעם גבורותיו מי יתבונן ומתסן (ישעיה כד) רעה התרעעה הארץ בתרועה

חית א
דנחות הגר'א . (א) ואינון ו'ק' ונחמין מרין ואינון י'ק' : (ב) סלג יודע' ונלל' כל' וגו' ס'ל' אינון חמש' ומימ'ס' מחסנ'ס' ודחמ' כו' : (ג) מלכ' :

דנ"ס כלס דגבורה כמ"ו: מסמ' דמטח כו' מוס כו' בתקיעה • ר"ל מוס לשון מסה כלפי חסד ור"ל שכולס יהא דגבורה רק פמוס דתקיעה הוא מסה כלפי חסד ולכן הוא רק הממוססה האלן: ואתעבירו כו' • שכולס הס קלל דכליל אמ"ס וקלל מסמ' דגבורה כנ"ל: בארעא דישראל כו' • ר"ל ח"ס האלן ח"ו: (כד ב' כה א')

בתרועה • (מסמטרא דמטה כלפי חסד) מוס התמוססה ארץ בתקיעה" • פור התפוררה ארץ בשברים • בההוא זמנא תלת אבהן מתקשרין בגבורה ואתעבירו בה תרועה שברים תקיעה • ובהון י' (רעה דתרועעה וגו') ודא יהא בסוף יומיא • וכל אתין אלן בארעא דישראל יתון בנין דתמן חברון דאבהן תמן קבורים: שתייתא דהללויה דלכודו ודא ח"ו • עליה אתמר (פמוס ינ) ליל שמורים הוא ליי ודא איהו עמודא דאמצעיתא ודא דמלה (ימיה לא) השמיעו הללו ואמרו הושע יי את עמך את שארית ישראל לקיים קרא (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות • ודא דמלה (קלס ח) מ"ה ש"היה ח"וא שיהיה וביה (מסליס לג) מ"סבון ש"בתו ה"שגית בנין דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעיתא • בההוא זמנא אתקיים דא דמתניתין דאמר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש דהיינו אלף חמישאה ושורפין בתחלת שש דאיהו אלף שתייתא ובנין דלא יפרישו בין שש דאיהו עמודא דאמצעיתא ובין שבע דאיהו בה זוגיה צריך לבער ששור וחמץ דאינון ערב רב דלא יתחזין בין שש דאיהו ו' ובין שבע דאתמר בה (שס קט) שבע ביום הללתיך • בנין דערב רב אפרישו בין שש לשבע במתן תורה כד"א (פמוס לג) וירא העם כי בשש משה ואוקמוה בשש באלין שית שעתין עבדו ית ענלא ואפרישו בין ו'ק דאינון שש לשבע הכי יפריש לון קב"ה בין שש

לשבע • דבגנייהו הות מצה פרוסה לחם עני ודאי • ובההוא זמנא תהא שלימה כנוונא דחברתה דאיהי מצה שלימה הה"ד (ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה • ואמאי הות מצה פרוסה בנין דאסתלק • מנה ו' רגל דילה למהוי ל' כמצוה ומצה פרוסה אשתארת ד' • ובנין דא מצה פרוסה ד' מצה שלימה ה' • בנין דא אמרין הלל גמור והלל שאינו גמור בפסח לקבל מצה שלימה ומצה פרוסה • (*ואמריין) סרור על שם ו' דאתפרש מן ה' ודא גרים לון דויכדו את חיהם • איהו סרור ואיהי סרה הה"ד (כוס ח) קראן לי סר' כי המר שדי לי • בעבודה קשה פקשיא • בחמר בקל וחמר בין אומין פלחי כוכביא דעלמא • ומאן גרים דא ו' מן שדי רשימו דברית דיהיב משה בערב רב • בנין דא נחית משה מדרגיה הה"ד (פמוס לג) לך רד כי שחת עמך עמך ולא עמי • ועל יריה עתיד' שכינתא ליחרא עם קב"ה • בנין דאיהו אפריש לון צריך ליחרא לון לתקנא במה דחאב • קמו כלוה חבריא ונשקו ליה ואמרו אי לא אתינן לעלמא אלא למשמע דא די • שביעיתא בנצוח דאיהו נצח ישראל • ועליה אתמר (שמואל ח' טו) וגם נצח ישראל לא ישקר • ועליה אתמר (מסליס כג) למנצח על אילת השחר • (שס יג) למנצח על השמינית • מאן שמינית הוד: ואיהו נצח עליה • תמינאה בהודא • וביה הוה משבת דוד הודו ליי ודא הוד ודאי • למנצח הודו בהון רמזין נצח והוד ואינון (כה א') נסין • וביה שבת משה או הה"ד (פמוס טו) או ישיר משה בנין דאיהו הוד דיהיב למשה (ישעיה נח) או תקרא וה' יענה • ואיהו (נ"א ואינון) תמינא יומין דמילה • (ובתרי' ברית דאיהו יסוד צדיקא דעלמא) • וביה אתגליא י' דמילה עשיראה לעשר ספירן • ואיהו (הוד) תמינ' יומין דחנוכה לארבע' ועשרין יומין דאינון בשכמל' • ומיד דעלה זית טרף בפיה שריא כ"ה על ישראל בכ"ה בכסלו • ואלין אינון כ"ה אתון דיהודא דאינון שמע ישראל וגו' • ודא איהו תנוכ"ה תנ"ז כ"ה • אבל נצח אתמר ביה (כאשית ח) ותנח התבה בחדש השביעי • בנין דנצח ביה רמזי נח צדיק • וביה (שס ז) והמים גברו מאד • כד לא נסרין ישראל ברית מילה מתנבין אומין פלחי כוכביא • וכד נסרין ליה אתמר בהון (שס ח) והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי • דא י' דמילה דאיהו מלכות עשיראה לעשר ספירן • ודא איהו (שס ט) את קשתי נתתי בענן דאיהו ברית ויעקב בהה' (נ"א בהאי) ירכא אתמר ביה (שס לג) והוא צולע על ירכו דפרה כניה י' ואשתאר עקב ודא דמלה (שס ג) הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב • כד אשתלים' סוכה בירך דיל' אתמר ביעקב (שס לג) ויבא יעקב שלם • ויעקב ודאי איהו דיוקנא דעמוד' דאמצעית' מסמטרא דלבר • והא משה תמן הוה אלא מסמטרא דלגאו הוה דא מנופא ודא מנשמתא • ובנין דא תרין ירכין דעמודא דאמצעיתא אינון נצח והוד • ומתי יהיה עמודא דאמצעיתא שלים כד אתחבר בשכינתא הה"ד (שס לג) ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית הה"ד (שס ג) ויבן יי אלקים את הצלע • בההוא זמנא דאתחבר עמה (שס לג) ויבא יעקב שלם • בההוא זמנא תהא סוכה שלימתא • כ"ז ה"ס • יאקדונק' • קס

הגהות הגר"א • (ד) מיומר: (ח) מאן ז'ל מסמטרא דמקס כלפי חסד: (ו) עלה אלקים דתרועה: (ז) וכתרי' כרים כו' דעלמא ואיהו פמניא כו' • קס